

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. K.**
zastoupeného JUDr. Alenou Porostlou, advokátkou
sídlem 709 00 Ostrava, Prostorná 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
sídlem 702 00 Ostrava, 28. října 117,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 04. 2019 č. j. MSK 171976/2018, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bílovec ze dne 12. 11. 2018 č. j. MBC/30314/18/SŽ/Hol 3233/2017, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje

komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že žalovaný neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl jím navržené důkazy a provedené důkazy nesprávně hodnotil. Konkrétně se jedná o čestné prohlášení jeho bratra, který se správnímu orgánu doznal k předmětnému přestupku. Poukázal na to, že navíc navrhoval, aby byl bratr Z. K. vyslechnut, čemuž správní orgán nevyhověl. Dále uvedl, že čestné prohlášení vyhotovené jinou osobou může posloužit k přesnému a úplnému zjištění skutečného stavu věci. Samotné předložení čestného prohlášení nezbavuje žalovaného povinnosti příslušnou osobu vyslechnout jako svědka. Žalobce dále vyslovil nesouhlas s postupem správního orgánu I. stupně, který bez dalšího předjímal nevěrohodnost čestného prohlášení jeho bratra a svědkyně B. Poukázal na to, že v jeho neprospěch svědčí vesměs nepřímé důkazy. Jeho bratr měl být vyslechnut jako svědek a při hodnocení všech důkazů měla být zvážena i jeho věrohodnost. Žalobce rovněž namítal, že žalovaný neprovedl grafologický znalecký posudek. Poukázal na to, že žalovaný shromažďoval jeho podpisy v jiných správních věcech a laicky se srovnával s podpisy jeho bratra a tyto hodnotil. Rozpory je možno odstranit toliko odborným grafologickým znaleckým posudkem. Žalobce dále uvedl, že namítal pravost knihy jízd dodanou společností INNI obchod s. r. o., která byla vytvořena pouze k prokázání skutečnosti, že nějaká existuje, a byla zhotovena dodatečně. K tomu navrhoval výslech dalších zaměstnanců. Ani tyto důkazy žalovaný neprovedl.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Co se týče čestného prohlášení, poznamenal, že vzhledem k jeho charakteru není všeobecně přijímáno jako důkaz v trestním řízení v širším smyslu. Slouží rozhodujícímu orgánu pouze k posouzení, zda osobu, která čestné prohlášení sepsala, vyslechně jako svědka. V dané věci jsou jednak pochybnosti o tom, zda předmětné čestné prohlášení skutečně podepsala osoba, která je v něm označená, tedy Z. K., především je však tvrzení, které má být tímto čestným prohlášením, resp. svědeckým výslechem Z. K. prokazováno, vyvráceno jinými věrohodnými důkazy a z nich vyplývajícími skutečnostmi. Proto správní orgány ani neprovedly výslech Z. K. jako svědka, což řádně odůvodnily. Pokud jde o čestné prohlášení D.B., pak ta byla vyslechnuta jako svědkyně a její výpověď v porovnání s ostatními důkazy správní orgán vyhodnotil jako nepřesvědčivou. K námitce, že nebyl proveden grafologický posudek, žalovaný vyslovil názor, že není úkolem správních orgánů zkoumat povahu pachatele dopravního přestupku. Měl-li žalobce na mysli znalecký posudek z oboru písmoznalectví, trvá žalovaný na tom, že v dané věci není takový důkaz potřebný, neboť i jen laickým porovnáním podpisů nacházejících se na různých listinách ve spise lze dojít k závěrům, jaké správní orgány v dané věci učinily. Tyto závěry přitom korespondují se skutečnostmi zjištěnými z dalších provedených důkazů. Co se týče pravosti a věrohodnosti knihy jízd, předložené provozovatelem vozidla, které žalobce řídil, žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí. V závěru vyslovil přesvědčení, že se správní orgán snažil ověřit zpochybňovanou totožnost řidiče z mnoha různých zdrojů, přičemž ze souhrnu získaných a provedených důkazů a jejich vzájemné souvislosti bez důvodných pochybností plyne, že vozidlo v době přestupku řídil právě žalobce.
4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s. ř. s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím městského úřadu Bílovec ze dne 12. 11. 2018 č. j. MBC/30314/18/SŽ/Hol 3233/2017 byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že dne 31. 8. 2017 v době kolem 8:53 hod. v obci Tísek na silnici II/464 v úseku mezi domy č. p. 239 až 136 ve směru jízdy na Bílovec řídil nákladní automobil tovární značky Fiat Dobló R Z X, se kterým překročil z nedbalosti nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/hod., přičemž silničním rychloměrem byla vozidlu naměřena rychlost 99 km/hod., po odečtení korekce měřicího zařízení činila výsledná rychlost 96 km/hod., tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 46 km/hod. Tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek byly žalobci uloženy správní tresty, a to pokuta ve výši 5 250 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost zaplatit náklady řízení částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
7. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že jej změnil ve výroku o pokutě, kterou snížil na částku 5 000 Kč a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
8. Ze správních spisů se podává, že podkladem pro rozhodnutí bylo oznámení o přestupku sepsané na místě samém dne 31. 8. 2017, podle něhož 31. 8. 2017 v 8:53 v obci Tísek na silnici II č. 464 byla od domu č. 157 hlídkou Policie ČR naměřena rychlost příjezdějícímu vozidlu Fiat Dobló R Z X. Naměřená rychlost překračovala v místě nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/hod. o 49 km/hod., po zohlednění stanovené odchylky + - 3 km/hod. bylo překročení rychlosti stanoveno na min. 46 km/hod. Vozidlo bylo zastaveno bezprostředně po změření policejní hlídkou. Řidič se do oznámení nevyjádřil. Oznámení podepsal. Oznámení sepisoval policista podpraporčík V. M., který průběh silniční kontroly popsal v úředním záznamu a následně pak jako svědek u jednání správního orgánu I. stupně. Svědek M. kromě jiného vypověděl, že svou totožnost řidič vozidla prokázal občanským a řidičským průkazem na jméno žalobce. Řidič po předložení dokladů byl ztotožněn podle evidencí policie za pomoci bezpečné platformy, ve které se nacházela barevná fotografie v rozlišení formátu A4. Na základě těchto skutečností byl jednoznačně ustanoven řidič, který řídil vozidlo, a který překročil rychlost. Následně byla u řidiče provedena dechová zkouška s negativním výsledkem. S řidičem byl poté řešen přestupek překročení rychlosti. Svědek řidiči sdělil, že uvedený přestupek nelze vyřešit příkazem na místě a musí být oznámen na příslušný správní orgán. Na to řidič reagoval sdělením, že nemůže přijít o řidičský průkaz, neboť se prací řidiče živí. Řidič rovněž uváděl, že veze drogistické zboží jako zásobování do obchodu někde v okolí města Kopřivnice. Policistovi sdělil, že nemůže přijít o řidičský průkaz, neboť má dluhy a jiný příjem nemá. Svědek vypověděl, že žalobce na místě „doslova plakal“. Přitom bylo sepisováno oznámení o přestupku, s nímž byl žalobce seznámen, pak mu byly vráceny doklady a z místa odjel ve směru na Bílovec. Svědek si pamatoval, že ve vozidle byly přepravovány toaletní papíry a nějaké čisticí prostředky, řidič mu sdělil, že to je jeho práce,

že na něj ve firmě tlačí, aby jednali co nejrychleji a také uvedl, že mzda neodpovídá tomu, co dělá. Na místě policisté prováděli lustraci jak k osobě, tak k vozidlu. Podobu osoby řidiče ověřovali z evidence obyvatel. Jedná se o barevný snímek ve vysokém rozlišení. Svědek vyloučil záměnu řidiče. Zdůraznil, že řidič byl ztotožněn dle dokladů a fotografie. V průběhu sepisování oznámení o přestupku řídit spontánně odpovídal na dotazy, nijak nad nimi nepřemýšlel, telefonní číslo nadiktoval z hlavy a ihned. V závěru svědek uvedl, že když řidiči oznámil, že mu hrozí zákaz řízení, byl rezignovaný.

9. Spis obsahuje rovněž záznam o přestupku s fotografií, která je tištěným výstupem z elektronického záznamu o naměřené rychlosti předmětného vozidla. Podkladem rozhodnutí byl rovněž ověřovací list ř. 8012-OL-70321-17, osvědčení policisty o tom, že je oprávněn k ovládání měřiče rychlosti Micro Digi Cam. Podkladem rozhodnutí rovněž byly barevné kopie žádosti o vydání řidičského průkazu ze dne 1. 3. 2017, 23. 4. 2007, ze dne 26. 5. 2004 na jméno žalobce s podpisy žadatele a držitele, barevná kopie posudku o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel ze dne 9. 2. 2007, kterážto listina rovněž obsahuje jeho podpis, rovněž barevná kopie protokolu o projednání přestupku v blokovém řízení ze dne 23. 4. 2010 s žalobcem, přičemž i tato listina obsahuje podpis žalobce. Ve spise je rovněž barevná kopie žádosti Z. K. o vydání řidičského průkazu ze dne 18. 8. 2017 s podpisy žadatele a držitele, barevná kopie žádosti Z. K. o vydání řidičského průkazu ze dne 23. 1. 2008, s podpisy žadatele a držitele. Spis obsahuje rovněž sdělení jednatele společnosti INNI Obchod s. r. o. J. S. ze dne 19. 2. 2018, z něhož plyne, že v době od 28. 8. 2017 do 1. 9. 2017 čerpal žalobce řádnou dovolenou a předmětné vozidlo měl svěřeno k užívání i v době dovolené, pracovního volna a byl oprávněn jej užívat spolu se svými blízkými. Jednatel společnosti INNI Obchod s. r. o. byl rovněž slyšen správním orgánem jako svědek. Jako svědek vypověděl, že k datu podání svědeckví žalobce již u společnosti asi 3 měsíce nepracuje. Vozidlo měl jako zaměstnanec k dispozici i k soukromým účelům. Systém neumožňuje do knihy jízd uvádět jméno řidiče. Společnost se zabývá nákupem a prodejem drogistického zboží včetně jeho rozvozu. K rozporu, že v týdnu od 21. 8. 2017 do 24. 8. 2017 se s vozidlem nejezdilo a v týdnu od 28. 8. 2017 do 1. 9. 2017 bylo vozidlo užíváno jako obvykle, svědek vypověděl, že neví, co by k tomu uvedl a že se pokusí, pokud žalobce jezdil v době dovolené, toto doložit.
10. Žalobce u ústního jednání před správním orgánem I. stupně dne 30. 5. 2018 kromě jiného sdělil, že rozvoz pro firmu INNI Obchod s. r. o. prováděl různě, podle požadavků zákazníků. Vyloučil, že by za něj bratr vykonával pracovní činnost. Sdělil, že to není možné. Předmětné vozidlo měl určeno k pracovním účelům, mohl jej užívat i pro soukromé potřeby a vozidlo mohli využívat i rodinní příslušníci. Správní orgán I. stupně vyslechl jako svědkyni i přítelkyni žalobce, paní D. B., která kromě jiného vypověděla, že v době spáchání přestupku byla s žalobcem v Petrovicích na chatě u rodičů. Předmětné vozidlo nikdy neřídila. Pokud v něm jela, tak jako spolujezdec, a to i z důvodu soukromých cest. Na chatu se přepravili soukromým vozidlem žalobce, které řídila. Na otázku správního orgánu, zda žalobce měl tehdy u sebe osobní doklady, řidičský průkaz, občanský průkaz, svědkyně odpověděla, že neví, myslí si, že nikoli.
11. Ze správního spisu žalovaného se dále podává, že žalovaný doplnil spis o další podklady. Jednak si vyžádal doplňující informace od společnosti INNI Obchod s. r. o. a podklady dále doplnil o listiny s podpisem žalobce ze správního spisu magistrátu města Ostravy v jiné přestupkové věci žalobce.

12. Krajský soud důkazy, které žalobce navrhoval v žalobě a u jednání soudu dne 10. 3. 2020, neprovedl, neboť považuje zjištěný skutkový stav správními orgány za plně postačující pro učinění závěru o spáchání předmětného přestupku žalobcem. Z důkazů, které soud provedl, soud žádná skutková zjištění neučinil. K tomu současně poznamenává, že zprávy, které si soud vyžádal, měly plnit pouze funkci podpůrnou, aby doplnily argumentaci založenou na množství důkazů, z nichž správní orgány vycházely při posouzení věci.
13. Krajský soud se v celém rozsahu ztotožňuje se závěry žalovaného ohledně zjištěného skutkového stavu, jak jsou tyto vyjádřeny v napadeném rozhodnutí, v němž se žalovaný vyjádřil i k námitce žalobce, že přestupek nespáchal, protože není osobou, která byla řidičem předmětného vozidla. Především je třeba konstatovat, že v daném případě správní orgány posoudily provedené důkazy v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec. Krajský soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů. Policista pan ppr. V. M. ve své svědecké výpovědi popsal spáchání přestupku žalobcem a uvedl, že vozidlo řídil žalobce, přičemž řidič vozidla předložil řidičský průkaz a občanský průkaz, řidič byl ztotožněn podle evidencí policie za pomoci bezpečné platformy, ve které se nacházela barevná fotografie v rozlišení formátu A4. Svědek vyloučil záměnu řidiče s jinou osobou, než byla v předložených dokladech a na fotografii z evidence obyvatel, což byl snímek ve vysokém rozlišení. Nad to policista uvedl informace, které mu sdělil řidič a které se vztahovaly k pracovní činnosti žalobce. Žalobce současně vyloučil, že by jeho bratr, kterého označil za řidiče, jenž spáchal předmětný přestupek, prováděl rozvážku zboží. V této souvislosti soud poznamenává, že dle konstantní judikatury je při kolizi mezi tvrzením obviněného z přestupku a policistou zpravidla věrohodnější svědectví policisty, který na rozdíl od obviněného z přestupku nemá žádný zájem na výsledku řízení a je tudíž pravděpodobné, že bude uvádět skutečnosti, u nichž je subjektivně přesvědčen o jejich pravdivosti (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 19/2007-114, č. j. 1 As 42/2011-114). Ve shodě se správními orgány soud uvádí, že dalším důkazem byla kniha jízd zaznamenávající historii jízd s předmětným vozidlem, kterou správní orgány vyhodnotily jako důkaz s vyšší věrohodností než tvrzení žalobce o dovolené a pobytu v Jeseníkách v konkrétním termínu a shodně se správními orgány soud považuje uvedené tvrzení žalobce a jeho přítelkyně svědkyně D. B. o pobytu žalobce v Jeseníkách jako účelové.
14. Krajský soud shledává nedůvodnou i žalobní námitku žalobce ohledně přípustnosti posuzování shody podpisů žalobce na oznámení přestupku a na listinách, které byly žalobcem podepsány po jeho ztotožnění, přičemž se jedná o žádosti o vydání řidičského průkazu na posudku o zdravotní způsobilosti, o jeho podpis v protokolu o projednání přestupku v blokovém řízení, podpis u potvrzení převzetí řidičského průkazu, podpis na dodejce k příkazu za přestupek, podpis na pokutovém bloku k přestupku, podpis na dodejce k výzvě k přestupku ze dne 3. 8. 2017 s datem 3. 10. 2017, podpis v záznamu o projednání přestupku ze dne 4. 10. 2017 a podpis v příloze formuláře oznámení přestupku ze dne 3. 8. 2017, ve spojení s hodnocením podpisů bratra žalobce v listinách, jak jsou vyjmenovány na str. 7 napadeného rozhodnutí, neboť s ohledem na míru shody podpisů žalobce ve výše označených listinách a zjevné odlišnosti od podpisů bratra žalobce v žádosti o vydání řidičského průkazu ze dne 18. 8. 2017 a v plné moci ze dne 21. 8. 2017, tedy z doby blízké předmětnému přestupku, byly správní orgány schopny tuto otázku posoudit samy. Nejedná se tedy o procesní pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. K námitce stran hodnocení nevěrohodnosti čestného prohlášení a neprovedení výslechu svědka Z. K. soud uvádí, že postup správního orgánu

byl v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Správní orgány nepochybily, jestliže listinu – čestné prohlášení považovaly za nevěrohodnou, přičemž své závěry řádně odůvodnily. Soud ve shodě s žalovaným považuje za podstatné, že tvrzení, které má být čestným prohlášením, resp. výsledkem svědka Z. K. prokazováno, bylo vyvráceno jinými věrohodnými důkazy. Správní orgány neprovedení výsledku svědka Z. K. řádně odůvodnily, soud s nimi souhlasí a v podrobnostech proto na ně odkazuje.

15. Krajský soud uzavírá, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a zatím účelem si opatřil podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly, dostatečně se ve svých rozhodnutích vypořádaly s důvody, které vedly k uznání viny žalobce. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na závěry žalovaného, s nimiž se plně ztotožňuje. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
16. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako důvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26. 5. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně